

HÜZZAM DESTAN

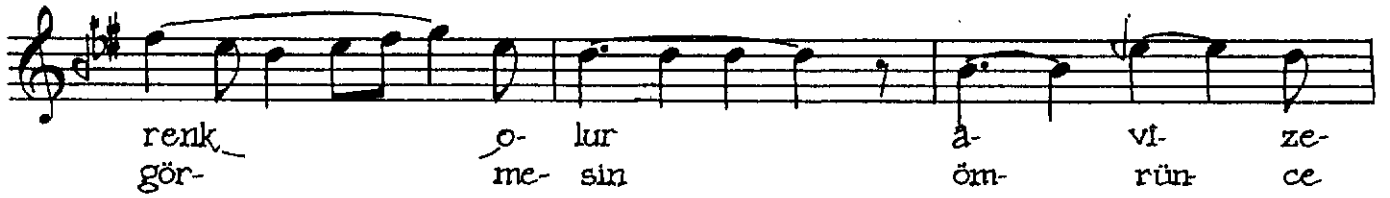
Curcuna
(♩=160)

(Şaraba Kaside)

Güfte: Fâruk Nâfiz Çamlıbel
Beste: Cinxen Tanrıkorur

I.

Bir şah e-ser bı- rak- mış /ö-
lür- ken ci- han- da Cem
ci- han- da Cem El- den ko-
maz baş-ıy- le be- rā- ber tu-
tar tu- tar A-
cem (Saz...
...) Bir şah e-
Her kim ki-
ser kı- sı- rı- nı
rı- dö- ker se Ce- min
teş- kı- l e- dip sü- rür
yā- di- gā- rı- nı teş- kı- l e- dip sü-
yā- di- gā- rı- rı-
rür
nı Sec- cā- de- ler- de
Dün- yā gö- züy- le

Curcuna (J. 7. 18)

II.

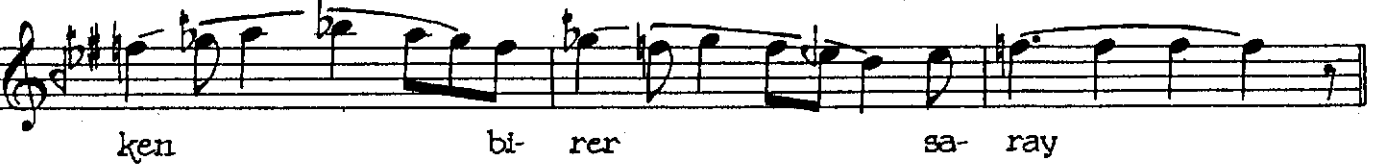
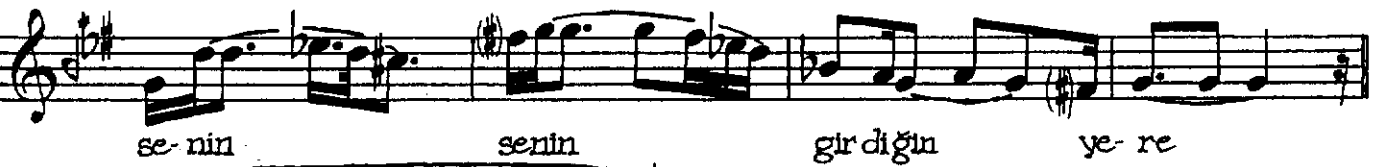
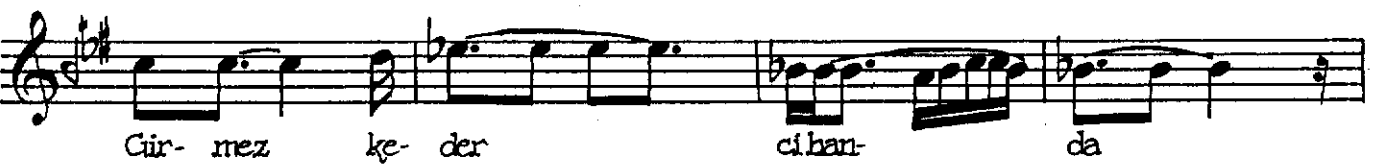

Bülbül- e- şır o-nun- la ha- yal
aç- ma- dan- da gül aç- ma- dan da gül
Ley- la sı ol- sa ol- ma- sa
Mec- nân o- lur o- lur gö- nül
III. (Saz...
...) Bin- bir ba- hâ- rı
naks- e- de- rek bir
bir bu- hur- da- na
Ten- hâ gü- nüm- de bir me-
lek ih- sân- e- der ih-
sân e- der ba- na Hav- vâ ka-

dar ve-fâ-lı Ze-
lî-hâ Ze-lî-hâ ka-dar ha-
şîn Mer-yem mi-sâ-li
sâ-de ve Sel-
mâ dan-â-te-şîn

IV. *Curcuna (ağırca) (♩. 32)*

Kîm var-sa ak-ra-bâ
ve e-hib-bâ e-hib-bâ birer bi-rer
Yıl-lar me-sâ-fe sin-ce yanım-
dan yanım-dan çe-kil-di-ler
Kal-dın ye-gâ-ne ye-gâ-ne sen
kâra gün dos-tu ey şa-rab

Mey-ha-ne-den gü-neş ya-ra-tır-sın ka-deh-ten_ay kadeh-ten_ay Her kım ka-rip dö-ker se Ce-min ya-di-gā-rı-rı ya-di-gā-rı-rı Dün-yā gö-züy-le gör-me-sin öm-rün-ce yā-rı-rı

Bir şâheser bırakmış/ölürken cihanda Cem,
Elden kırmaz, başıyla berâber tutar/ Acem;

Bir şâheser ki sırrını teşkil edip sürür,
Seccâdelerde renk olur, âvîzelerde nûr.

Sunmakla Cem bu âleme tulsımlı câmunı,
İnsanlığın helâle çevirmiş harâmını;

Devran nizâmı, aksine dönmüş/o câm ile;
Devlet sürer şu anda fakir, ihtişam ile,

Bülbülleşir/onunla hayâl, açmadan da gül,
Leylâ'sı olsa, olmasa, Mecnûn olur gönül...

Binbir bahârı nakşederek bir buhurdana,
Tenhâ gününde bir melek, ihsân eder bana,

Havvâ kadar vefâlı, Zelihâ kadar haşın,
Meryem misâli sâde ve Selmâ'dan âteşin!

Kim varsa, akrabâ ve ehibbâ, birer birer
Yıllar mesâfesince yanımdan çekildiler;

Kaldın yegâne sen kara gün dostu, ey şarâb,
Kervanla gelmiş olsa da bir şey mi ızdırâb?

Şeytan geçit bulup sokulur belki minbere,
Gürmez keder cihanda senin girdiğin yere!

Şevkinle her harâbe olurken birer saray,
Meyhânedeki güneş yaratırsın, kadehten ay.

Her kim kırıp dökerse Cem'in yâdigârını,
Dünya gözüyle görmesin ömrünce yârını.

FÂRUK NÂFİZ ÇAMLIBEL
(Ezan Duvarları, Sayfa: 90)